

som have stillet dette Forslag, selv troe, at man, uagtet man nedfatter Indtægterne saaledes, dog maatte kunne skaffe disse Embedsmænd et passende Udkomme, og Staten alligevel have den tilfrækkelige Betyggelse med Hensyn til de Oppebørslere, som betroes dem, men jeg maa imidlertid i saa Henseende udtale en ganske modsat Anskuelse. Jeg vilde ansee det for aldeles usvarligt, om man virkelig vilde indlade sig paa at lønne disse Amtsforvaltere saa lavt, som her er foreslaaet, deels naar man seer hen til, hvorledes disse Embedsmænd hidtil have været aflagte, og deels naar man seer hen til, hvorledes andre Embedsclasser ere aflagte. (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!) Det er en meget mislig Sag at sammenligne Amtsforvalterne navnlig med Justitsbetjentene, som have uvisse Indtægter af forskjellig Art. At der kan være Grund til at have forskjellige Classer, tildeels meget forskellige Lønningsclasser af Amtsforvaltere, og ikke at stille dem næsten alle paa samme Fod, er en Folge af, at Oppebørslernes Størrelse er saa betydelig afvigende; den varierer mellem 50 og 60,000 Rbd. Brutto for nogle Amtsforvaltere, medens det for Andre stiger til imellem 7 og 800,000 Rbd. Der er ytret, at det havde været ønskeligt, at denne Sag først var fremkommet her i Thinget; jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand ved nærmere Dverveelse maa see vil finde, at det er Noget, man maa overlade til Regjeringen at bedømme. Jeg skal ikke her nærmere fremføre de Grunde, hvorfor Regjeringen har bragt Sagen først ind i Landstinget; der er imidlertid særegne Grunde derfor, og navnlig den, at Pensionsloven foreslaaer der, men under alle Omstændigheder gjør det jo hverken til eller fra, hvor Sagen er indbragt først, thi det staaer jo i Thingets Magt at drøfte denne Sag ligesaa fuldstændig, som det vil, det staaer i Thingets Magt paa hvilket som helst Stadium af Sagen, det vil, at nedsette Udvalg osv. Der ligger fra Regjeringens Side aldeles ikke nogen speciel Hensigt til Grund for at have indbragt det det ene Sted førend det andet. Forfaa vidt der er reist et specielt Spørgsmaal til mig med Hensyn til Lettelsen ved Statteoppebørslen, da skal jeg kun tillade mig at bemærke, at

Regjeringen stræber, hvergang Lettighed dertil gives, at lette Statteoppebørslen for Øverne saameget som muligt, og at det navnlig er paalagt flere Amtsforvaltere, i den senere Tid, at reise ud paa visse fjerne Amtskomedistricter, og kræve Oppebørslerne til Lettelse for Øverne.

Sørensen: Indtrykket af det foreliggende Lovforslag er hos de Fleste vistnok dette, at derved er intet andet at gjøre, end at antage det, og at de stillede Endringsforslag paa ingen Maade ville staae sig; thi det er det, som møder os, som jeg før har bemærket flere Gange, paa alle Punkter, at alle Embedsclasser maae sikkes saavel ved Pensionslov som ved fastsatte Gager. — Jeg kan ikke see andet, end naar man udstrækker samme Sikkerhed for Statteyderne saaledes, at naar man kunde skaffe samme Sikkerhed for, at de bleve istand til at svare det, hvad der hørte til at fyldestgjøre en saadan Sikkerhed for Embedsclasserne, da kunde jeg finde Rimelighed i dette Lovforslag; men derpaa vil man jo ikke indlade sig. Hvad kan altsaa Folgen være andet, end at Statteydernes Dasse naturligtvis bestandig maa blive, at Statslønningerne til Embedsmændene maa blive saa sparsommelige og saa passende som muligt, og som Statteyderne kunne være tjente med at udrede. Spørge vi nu, om det da ikke ogsaa er passende, hvad Lovforslaget gaaer ud paa, da maae vi atter spørge, har der været saa høie Ansættelser bestandigt eller blot i den Tid, I kunne huske? Langt fra, de Fleste af os, eller dog en Deel af os, have gjennelevet de Perioder, da Embedsmændenes Gager vare i et langt mindre Forhold, og da de dog ogsaa kom godt ud af det, og kunde baade opdrage deres Børn og være Mænd, der passede til deres Stilling, ligesaa godt som de nu gjøre. Det er ikke lang Tid siden, at Gagerne baade for de Militaire og de Civile fik den Størrelse, de nu have, ja, det er kun meget saa Nær siden, og førend den Tid, havde vi ogsaa en Tid, da Embedsmanden levede og levede godt. Al den Fallit og al den Kasseangel, som stete i de forrige Perioder med Embedsmændene, kom ingenlunde af, at de vare for lavt aflagte,